

Rapport

Datum: 6 februari 2004

Rapportnummer: 2004/035

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht, nadat zij op 17 mei 2002 verzoeker en zijn echtgenote hadden aangehouden en voor verhoor overbrachten naar het politiebureau, hun negen jaar oude dochter alleen op straat hebben achtergelaten.

Ook klaagt verzoeker er over dat het regionale politiekorps Utrecht zijn klacht daarover niet in behandeling heeft willen nemen.

BEOORDELING

Algemeen

Op 17 mei 2002 hielden ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht op straat een zekere, bij de politie bekende, K. aan. Verzoeker en zijn echtgenote hebben zich op zodanige wijze met deze aanhouding bemoeid dat de politie ook hen heeft aangehouden. Bij deze aanhoudingen is geweld aangewend.

Alle drie de aangehouden personen zijn vervolgens voor verhoor overgebracht naar het politiebureau.

Enige tijd later heeft verzoeker een klacht ingediend over het politieoptreden, waarbij hij er met name ook over klaagde dat de politie zijn minderjarige dochter op straat aan haar lot heeft overgelaten toen hij en zijn echtgenote naar het politiebureau werden overgebracht.

De politie heeft verzoekers klachten - aanvankelijk - niet in behandeling genomen.

Verzoeker is strafrechtelijk vervolgd voor de wijze waarop hij zich met de aanhouding van K. heeft bemoeid.

I Ten aanzien van de zorg voor verzoekers dochtertje

1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat toen de politie hem en zijn echtgenote hadden aangehouden en voor verhoor overbrachten naar het politiebureau, hun negen jaar oude dochter alleen op straat heeft achtergelaten.

2. In reactie op dit klachtonderdeel heeft de korpsbeheerder te kennen gegeven dat geen sprake is geweest van achterlating, omdat de betrokken ambtenaren van zijn korps hadden geconstateerd dat een buurvrouw van verzoeker zich had ontfermd over de dochter in kwestie. De korpsbeheerder voegde hier meer in het algemeen aan toe dat indien niet direct een zorgkader kan worden gevonden voor een minderjarige, de politie zeker maatregelen zal nemen waarin wel in die zorg kan worden voorzien.

3. De van de zijde van de politie gegeven lezing wordt geheel onderschreven door de verklaring van de buurvrouw, die zich over de negenjarige dochter van verzoeker heeft ontfermd. Er is geen reden de politie een verwijt te maken.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II Ten aanzien van de klachtbehandeling

1. Verder klaagt verzoeker erover dat het regionale politiekorps Utrecht zijn klacht over het bij politieoptreden van 17 mei 2002 ter plaatse achterlaten van zijn minderjarige dochter niet in behandeling heeft willen nemen.

2. De korpsbeheerder heeft hierover opgemerkt dat verzoekers klacht over de manier waarop de politie hem heeft aangehouden terecht niet in onderzoek is genomen. De reden hiervoor is dat in de regionale klachtenregeling onder meer wordt bepaald dat voor zover die klacht betrekking heeft op een misdrijf, behandeling van de klacht achterwege blijft zolang een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie, dan wel strafvervolgning gaande is. Omdat in opdracht van de officier van justitie een opsporingsonderzoek was gestart met betrekking tot het optreden van verzoeker en diens echtgenote tijdens het voorval op 17 mei 2002, was de klacht in dit geval terecht niet in onderzoek genomen, aldus de korpsbeheerder.

Dat ook verzoekers klacht over het ter plaatse achterlaten van zijn minderjarige dochter niet in behandeling was genomen, achtte de korpsbeheerder echter niet juist.

3. Op grond van de hier van toepassing zijnde klachtenregeling van het regionale politiekorps Utrecht is het juist dat de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht verzoekers klacht van 24 juni 2002 over het tegen hem gerichte politieoptreden niet in behandeling heeft genomen, omdat op dat moment terzake een strafrechtelijk onderzoek liep.

De Nationale ombudsman onderschrijft het standpunt van de korpsbeheerder dat het niet juist is dat om diezelfde reden verzoekers klacht over het ter plaatse achterlaten van zijn dochtertje niet in behandeling werd genomen. Dat later, na aanvang van dit onderzoek, de desbetreffende klacht alsnog in behandeling is genomen, doet hieraan niet af.

Op dit punt is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Utrecht, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht (de burgemeester van Utrecht), is niet gegrond, behalve ten aanzien van het - aanvankelijk - niet in behandeling nemen van een gedeelte van verzoekers klacht van 24 juni 2002, op

dat punt is de klacht gegrond.

Onderzoek

Op 28 oktober 2002 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer X te Utrecht, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Utrecht.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht (de burgemeester van Utrecht), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd een getuige een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Noch de korpsbeheerder noch verzoeker gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 17 mei 2002 omstreeks 13.00 uur begaven twee ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht zich naar de (...)dreef te Utrecht naar aanleiding van een melding dat aldaar overlast werd veroorzaakt door een zekere K., een bij de politie bekende jongeman, op een bromfiets. In verband met het ter plaatse waargenomen overlast veroorzakende gedrag van K. besloten de politieambtenaren over te gaan tot aanhouding van K.

Bij de aanhouding van K. werden de politieambtenaren gehinderd door verzoeker en diens echtgenote. Een en ander heeft er toe geleid dat de politie ook verzoeker en diens echtgenote heeft aangehouden en voor verhoor naar het politiebureau heeft overgebracht. Een eveneens ter plaatse aanwezige, minderjarige, dochter Dm. bleef achter.

2. Op 24 juni 2002 heeft verzoeker een mondelinge klacht ingediend bij het regionale politiekorps Utrecht over het politieoptreden van 17 mei 2002. De klacht is als volgt

vastgelegd in een formulier "mondelinge klacht":

"Op vrijdag 17 mei 2002 ben ik door de politie (...) aangehouden. Ik ben heel boos op de agenten omdat zij ten aanzien van mij heel veel geweld hebben gebruikt, terwijl ik was geboeid. Ook mijn vrouw werd aangehouden. Onder het oog van mijn 9-jarig dochtertje werden wij in politieauto's afgevoerd. De agenten lieten haar aan haar lot over.

Ik hoorde die ochtend van mijn dochtertje dat K. op straat door de politie werd aangehouden. Ik ben naar de agenten gelopen om te vragen wat er aan de hand was. Ik ken K. toevallig. Die jongen is psychisch niet helemaal in orde. Ik wilde de bromfiets van K. meenemen, maar dat mocht niet van de agenten. Daarna wilde ik zijn helm meenemen, maar ook dat mocht niet. Ik kreeg ruzie met die agenten en werd, zonder dat daarvoor enige aanleiding was, aangehouden. Ik had absoluut niet gescholden, laat staan een agent geslagen. Ik werd onmiddellijk om mijn nek gegrepen en kreeg het erg benauwd. Ik werd tegen de auto geduwd en ik heb toen zelf mijn armen op mijn rug gedaan, om te worden geboeid. Nadat ik geboeid was, werd ik plotseling onderuit getrokken. Ik schuurde met mijn gezicht langs de auto. Toen ik op de grond lag, ben ik door twee agenten fors gestompt en geschopt. Zij stompten mij in mijn gezicht en tegen mijn bovenlichaam. Het schoppen was alleen tegen mijn bovenlichaam. Hiervoor was geen enkele aanleiding. Ik vind het ongehoord dat ik wordt gestompt en geschopt terwijl ik geboeid op de grond lag. Mijn vrouw zag dit gebeuren en kwam mij te hulp. Zij sloeg een agent en daarvoor werd zij aangehouden. Het gaat mij niet over het politieoptreden tegen K. Wat ik niet kan accepteren dat ik wordt geslagen en getrapt terwijl ik geboeid op de grond lag. Ik werk als portier in een horecagelegenheid. Ik weet hoe moeilijk de politie het heeft en heb daar begrip voor. Ik kan ook klappen incasseren. Maar dit ging te ver. Ik heb mij onder doktersbehandeling moeten stellen en hij constateerde het volgende letsel: een gebroken rib, linker oor gekneusd, bloeduitstortingen, schaafwonden, ontvellingen aan een voet. Ik heb een medische verklaring.

Het tweede punt waarover ik een klacht wil indienen is het feit dat de agenten onze

9-jarige dochter op straat achterlieten. Er wordt beweerd dat de agenten haar hebben ondergebracht bij de burens, maar dat is niet waar. Het kind heeft die dag op straat gezworven en is tenslotte zelf naar de burens gegaan. Die hebben haar bij mijn moeder

gebracht. Toen mijn vrouw en ik in de politieauto's wegreden, stond ons dochtertje Dm. op de stoep te huilen. Ze lieten haar zo staan.

Toen ik zaterdagavond in vrijheid werd gesteld, werd ik door de agent die mij los liet nog bedreigd. Hij zei dat de agenten het er niet mee eens waren en dat ik nog niet van ze af was.

Ik hoop dat mijn klachten serieus worden onderzocht en mijn vrouw en ik zullen aan de behandeling meewerken."

3. In reactie op verzoekers klacht van 24 juni 2002 deelde de chef van het district Utrecht-Noord van het regionale politiekorps Utrecht verzoeker bij brief van 6 september 2002 onder meer het volgende mee:

"In antwoord op uw klacht politie-optreden, door u op 21 augustus 2002 mondeling toegelicht, bericht ik u het volgende.

Tot mijn spijt moet ik u berichten, dat uw klacht niet als klacht in behandeling kan worden opgenomen.

Tegen u is proces-verbaal opgemaakt ter zake van overtreding van de artikelen 180, 182 lid 1, 266 lid 1, 267 ahf (aanhef; N.o.) /sub 2, 300 lid 1 en 304 ahf/sub 2, van het Wetboek van Strafrecht. Deze artikelen hebben betrekking op de volgende feiten, verzet tegen de politie, belediging en mishandeling. De politie is bevoegd om u voor het plegen van deze feiten aan te houden en indien nodig proportioneel geweld te gebruiken.

De kern van de klacht komt in dit proces-verbaal uitvoerig aan de orde. Het verweer daartegen dient te worden gevoerd in het strafproces en het eindoordeel is aan de strafrechter. In verband hiermee bepaalt artikel 9 lid 8 van de Klachtenregeling 1998 van de politie regio Utrecht (zie Achtergrond onder 1.; N.o.), dat de behandeling van een klacht achterwege blijft, indien deze betrekking heeft op een gepleegd misdrijf en in opdracht van de officier van justitie een strafrechtelijk onderzoek wordt ingesteld. Dit is ten aanzien van u het geval.

Het proces-verbaal is onder parketnummer (...) naar het Openbaar Ministerie in Utrecht gezonden. Voor informatie over het strafrechtelijk onderzoek verwijs ik u naar de officier van justitie bij het arrondissementsparket Utrecht (...)."

B. Standpunt verzoeker

Het standpunt van verzoeker staat verkort weergegeven onder Klacht.

C. Standpunt beheerder van het regionale politiekorps Utrecht

1. In reactie op de klacht heeft de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht bij brief van 3 februari 2003 onder meer het volgende meegedeeld:

"Verzoeker klaagt er over dat ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht, nadat zij op 17 mei 2002 verzoeker en zijn echtgenote hadden aangehouden en voor verhoor overbrachten naar het politiebureau, hun negen jaar oude dochter alleen op straat hebben achtergelaten. In het klachtgesprek op 21 augustus 2002 met de klachtbehandelaar (...) is

voornamelijk gesproken over het klachtonderdeel waarin verzoeker klaagt over het 'buitenproportioneel geweld' wat naar mening van verzoeker is toegepast bij zijn aanhouding op 17 mei 2002. De klachtbehandelaar ging ervan uit dat het klachtonderdeel 'het alleen achterlaten van hun negen jaar oude dochter op straat' niet langer van belang was omdat hij in de dagrapportmutatie, welke naar aanleiding van dit incident was opgemaakt, had gelezen dat de dochter onder de hoede van een buurvrouw van verzoeker was. In de dagrapportmutatie uit het bedrijfsprocessensysteem staat aangegeven 'haar kinderen werden door een buurvrouw opgevangen'. Uit bovenstaande kan geconcludeerd worden dat het negenjarige dochtertje van verzoeker niet alleen op straat is achtergelaten. Volgens informatie van één van de rapporteurs, de heer R., blijkt dat toen de vrouw van verzoeker genaamd mevrouw Y werd aangehouden, de buurvrouw ook ter plaatse was die tegen mevrouw Y zei: 'Ga maar mee met de politie, ik neem het kind wel mee'. De politiemedewerkers konden er vervolgens op vertrouwen dat voor dit kind gezorgd zou worden en dat hier beslist geen sprake is geweest van het alleen achterlaten van dit kind. Ik heb geen reden om aan de verklaringen van de betrokken politieambtenaren te twijfelen. Dit klachtonderdeel acht ik derhalve gelet op bovenstaande ongegrond.

Ook klaagt verzoeker er over dat het regionale politiekorps Utrecht zijn klacht daarover niet in behandeling heeft willen nemen.

De klachtbehandelaar heeft dit klachtonderdeel, op grond van het gegeven dat in het dagrapport melding werd gemaakt dat het kind wel aan een zorgkader was toevertrouwd, niet ter sprake gebracht. Vervolgens geeft de districtschef Utrecht Noord aan in haar antwoord gericht aan verzoeker d.d. 6 september 2002, dat de gehele klacht niet in behandeling kon worden genomen vanwege het feit dat de klacht betrekking heeft op een gepleegd misdrijf en in opdracht van de officier van justitie een strafrechtelijk onderzoek wordt ingesteld. Hiermee is verzuimd om op het tweede klachtonderdeel uit de primaire klacht in te gaan. Dit klachtonderdeel acht ik dan ook gegrond.

Bij brief van 13 januari 2003 is de heer X alsnog door de klachtbehandelaar uitgenodigd om over dit klachtonderdeel te spreken. (...)

Vervolgens verzoekt u de volgende twee vragen te beantwoorden. Hoe luidt in het algemeen het beleid van mijn regiokorps ten aanzien van minderjarigen die als gevolg van een politieoptreden onbegeleid dreigen achter te blijven. In de ambtsinstructie zijn geen bepalingen opgenomen die aangeven welke handelingen moeten worden verricht zoals bedoeld in bovengestelde vraag. In artikel 25 van genoemde ambtsinstructie komt men weliswaar het woord 'zorgkader' tegen, maar dit heeft geen betrekking op het onderbrengen van minderjarigen (zie Achtergrond onder 2.; N.o.). Hoewel er dus geen regeling en/of beleid is vastgelegd ten aanzien van het onverzorgd achterlaten van minderjarigen is het op grond van artikel 2 van de Politiewet (zie Achtergrond onder 3.: N.o.) een plicht om 'hulp te verlenen aan hen die dit behoeven'. Het verzorgen van minderjarigen behoort hier mijns inziens zeker onder. Indien niet direct een minderjarige

onder een zorgkader kan worden gebracht, dan zullen zeker maatregelen genomen worden waarin wel in die zorg kan worden voorzien. Hierbij valt onder andere te denken aan het inschakelen van politiemedewerkers die werkzaam zijn binnen de afdeling Jeugd en Zeden, dan wel het inschakelen van de Raad van de Kinderbescherming. Zelfs het meenemen van minderjarigen bij het aanhouden van hun ouders kan een optie zijn. Naar mijn mening is iedere politiemedewerker voldoende doordrongen van het feit dat minderjarigen niet aan hun lot overgelaten mogen worden. Mij zijn dan ook geen voorbeelden bekend waarin dit wel is gebeurd.

Is dat beleid in dit geval toegepast? Zo nee, waarom niet.

Het kind was in dit geval toevertrouwd aan een zorgkader, derhalve werden er geen verdere maatregelen getroffen."

2. Als bijlage bij de reactie van de korpsbeheerder was bijgevoegd een mutatie van 17 mei 2002. Hierin was onder meer het volgende vastgelegd:

"Na enig praten werd K. aangezegd aangehouden te zijn tz hinderlijk gedrag en dat de bromfiets inbeslaggenomen werd. Ondertussen kwam Y aanzetten en ging hinderlijk tussen rapp. (rapporteur; N.o.) en K. staan. Rapp. W. sommeerde haar te vertrekken wat zij ook deed.

Vervolgens werd K. geboeid door W. en M., dit ging vrij rustig maar hij weigerde van de bromfiets af te komen. Op dit moment kwam X aangelopen op een dreigende/agressieve wijze en werd hij door rapp. W. tegengehouden en gesommeerd weg te gaan waarop hij riep: 'laat me los, kankerlijer'. W. besloot de aanhouding tz belediging uit te stellen gezien het feit dat K. nog niet van de bromfiets af was.

Vervolgens werd K. met licht verzet van de bromfiets afgetrokken en met lichte dwang in het dienstvoertuig geplaatst. X 'draaide' op dat moment compleet door en riep dat hij de bromfiets mee zou nemen en pakte de helm van de grond. Rapp. M. maande hem wederom te vertrekken en vertelde duidelijk dat de bromfiets inbeslaggenomen was. Hierop riep X wederom kankerlijer, tegen rapp. M., en gooide de helm met kracht tegen diens benen. Hierop hield M. X aan die zich direct ernstig begon te verzetten. Rapp. W. en S. waren nog doende K. in het dienstvoertuig te plaatsen zodat rapp. V., M. en R. in eerste instantie trachtten X onder controle te krijgen. Dit gelukte niet gezien het zeer forse verzet van X. Tijdens dit alles zag rapp. S. dat Y weer aan kwam gelopen en een trap gaf tegen een van de collega's die met X bezig waren. Niet bekend is wie. Zelfs toen rapp. W. en S. er weer bij kwamen kon X met zeer veel moeite tegen de linkerzijde van het dienstvoertuig worden geplaatst. Ondertussen was K. op de achterbank ook compleet aan het doordraaien, kwam op zijn rug te liggen met zijn voeten richting de linkerachterzijde van het voertuig, en trapte deze ruit eruit waardoor iedereen onder de glassplinters kwam.

X kreeg van diverse rapp. forse vuistslagen tegen het hoofd en trappen (van S.) om hem te bedaren maar ook dit hielp niet. Uiteindelijk werd hij op de grond gelegd en ook aan zijn enkels (tie-ribs) geboeid. Hierbij bleef hij trachten zich op te richten zodat rapp. tot aankomst transport een knie in zijn nek moest houden. X had hierbij zichtbaar een bloedneus en een wond aan zijn been, niet bekend of dit tijdens het verzet is gebeurd of door het versplinterd glas.

Terwijl X net onder controle gebracht werd, werd K. zo wild dat hij met boeien en al op de voorzitting van het surveillancevoertuig terecht kwam en hier begon te trappen tegen het interieur. Hem hierop weer met moeite uit de auto getrokken en ook op zijn buik gelegd en aan zijn enkels met tie-rib geboeid.

Hierop zijn rapp. S. en R. naar de woning van Y gegaan waar zij zelf naar buiten kwam. Haar hierop aangehouden tz trappen van een collega. Haar kinderen werden door een buurvrouw opgevangen.

Aan UN (bureau Utrecht-Noord; N.o.) nabespreking gehad (...). Het gevoel is dat er door iedereen goed gewerkt is en dat er (nu noodzakelijk) geweld tov bij de verdachten voorkomen had kunnen worden door het gebruik van pepperspray.

Verwondingen:

W.: sneeën aan vingers;

R.: diverse bloedende wonden aan beide armen;

V.: gekneusde vinger, pijn in de maag (mogelijk veroorzaakt door de trap van Y) ;

K.: bloedende wonden aan zijn voeten (veroorzaakt door het eruit trappen van de ruit dienstvoertuig) ;

X: bloedneus, veroorzaakt door vuistslagen rapp/op de grond vallen, bloedende wonden aan zijn been.

R., K. en X aan UN door de GGD onderzocht. Geen bijzonderheden met dien verstande dat X mogelijk een onderhuidse bloeding heeft waarbij het van belang is in de gaten te houden of (hij; N.o.) niet duizelig wordt.

Geweldsrapportage opgemaakt (...). (...) aangifte gedaan tz het vernielen van de ruit.

Alle drie de verdachten zijn in verzekering gesteld. Getracht gaat worden een snelrechtprocedure in werking te zetten."

D. verklaring getuige

Op 4 maart 2003 legde getuige St. telefonisch tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman de volgende verklaring af:

"Ik kan mij het voorval waarover u mij wenst te spreken herinneren.

Ik woon tegenover verzoekers.

Ik zat op die bewuste (vrijdag-)middag buiten. Dat buiten op straat een voorval gaande was, kreeg ik pas in de gaten op het moment nadat mijn overbuurman, de heer X, zich hiermee was gaan bemoeien.

De aanhouding van de kennis van de heer X heb ik niet waargenomen.

Ik heb ook niet gezien dat de heer X op een gegeven ogenblik door enkele politiemensen tegen de grond werd gewerkt. Dat dit wel is gebeurd, heb ik gehoord van Dm., zijn dochtertje.

Ik heb wel gezien dat op een gegeven moment Y, de partner van de heer X, vanaf de galerij haar woning wilde inlopen, maar dat een politiemann, volgens mij was het een rechercheur, in elk geval liep hij in burgerkleding, tegen haar zei dat ze niet naar binnen mocht omdat ze was aangehouden. Omdat haar dochtertje Dm. nog in de woning was, protesteerde Y hiertegen met de woorden: 'En mijn dochter dan?' Ik heb toen Dm. geroepen dat ze naar mij toe moest komen, waarop Y zei: 'Mag ze bij jou blijven'? Ik zei toen: 'Ja' en Dm. is toen helemaal overstuur naar mij toe gekomen. Zij is toen geruime tijd, tot een uur of zes 's-middags, bij mij gebleven.

De oudere dochter van mijn overburen, Ry., was tijdens het incident op school. Een vriendin heeft haar opgehaald. Later kwam zij thuis. Nadat ik met Ry. heb gesproken, is zij met die vriendin meegegaan. Later zijn Dm. en Ry. door de ouders van die vriendin naar hun oma gebracht.

Volgens mij zijn mijn overburen pas zondag weer thuis gekomen. Y is mij toen nog komen bedanken voor de opvang van Dm."

E. nadere informatie beheerder van het regionale politiekorps Utrecht

In antwoord op een daartoe strekkende vraag van de Nationale ombudsman deelde de korpsbeheerder op 6 oktober 2003 mee dat verzoeker op 2 september 2003 was veroordeeld tot een werkstraf van negentig uur subsidiair vijfenveertig dagen hechtenis.

Verder deelde de korpsbeheerder mee dat verzoeker op 13 januari 2003 was uitgenodigd voor een gesprek over het niet in behandeling nemen van zijn klacht over het ter plaatse achterlaten van zijn dochtertje en dat het desbetreffende gesprek had plaatsgevonden op 5 februari 2003.

Achtergrond

1) Artikel 9, lid 8, van de regionale klachtenregeling luidt:

"Een onderzoek naar een klacht, voor zover die betrekking heeft op een misdrijf, blijft achterwege zolang terzake een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel een beklagprocedure als bedoeld in artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering aanhangig is."

2) Artikel 25, eerste en tweede lid, van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar:

"1. De ambtenaar draagt er zoveel mogelijk zorg voor dat personen die door drankgebruik, dan wel door andere oorzaken, onmiddellijk gevaarlijk zijn, hetzij voor de openbare orde, veiligheid, of gezondheid, hetzij voor zichzelf, op de meest geschikte wijze van openbare plaatsen als bedoeld in artikel 1 van de Wet openbare manifestaties, worden verwijderd. Onder openbare plaatsen worden mede verstaan vervoermiddelen die zich bevinden op deze plaatsen, een en ander voor zover niet gebezigd als woning.

2. De ambtenaar draagt personen als bedoeld in het eerste lid over aan het eigen zorgkader, voor zover de omstandigheden zulks toelaten. Zij kunnen bij het ontbreken van opvangmogelijkheden elders, bij wijze van hulpverlening, op het politie- of brigadebureau worden ondergebracht, indien dit nodig is voor hun bescherming en dit niet tegen hun wil geschiedt."

3) Artikel 2 van de Politiewet 1993

"De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegde gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven."